

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Πριν αλέκτωρ λαλήσει τρις και πριν ακόμη στεγνώσει το μελάνι από το άρθρο της προηγούμενης εβδομάδος με τίτλο «Ο μύθος του ισχυρού νομίσματος», έρχεται η Κεντρική Τράπεζα Κίνας να επιβεβαιώσει με τον πιό εμφατικό τρόπο, πως το νόμισμα είναι απλά ένα εργαλείο που βοηθά στη διαχείριση της οικονομίας μάς χώρας. Όποιος το έχει και το ελέγχει, μπορεί να το χρησιμοποιήσει όπως εξηπρετεί τα συμφέροντά του. Σε αντίθεση με την Ελλάδα που ούτε έχει ούτε και ελέγχει αυτό το πολύτιμο εργαλείο αφού ανήκει στην Ευρωζώνη, η Κίνα και το έχει και το ελέγχει απόλυτα.

Το 1990, το εθνικό ακαθάριστο προϊόν της Κίνας ήταν US\$392 δισεκατομμύρια. Η πηγεία της Κίνας εκείνη την περίοδο, διαμόρφωνε την οικονομική πολιτική της τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό εμπόριο. Ο στόχος της ήταν να βιομηχανοποίηση τη χώρα ώστε να προσφέρει απασχόληση στο όλο και αυξανόμενο εργατικό δυναμικό, όσο και στο να εκμεταλλευτεί στο έπακρο αυτό που είχε σε μεγάλη επάρκεια. Δηλαδή αυτό καθ' εαυτό το εργατικό δυναμικό της. Φοβούμενη εξέγερση των Κινέζων πολιτών σε μεγάλη κλίμακα μετά την αιματηρή καταστολή του φοιτητικού κινήματος στην πλατεία Tiananmen, η ελίτ του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας, σχεδίασε μία μακροπρόθεσμη πολιτική που προέβλεπε τη μετακίνηση εκατοντάδων εκατομμυρίων Κινέζων από τις αγροτικές περιοχές στις μεγαλούπολεις ή σε νέες πόλεις που έχτιζαν οι ίδιοι. Ο μικρός αγροτικός κλήρος ενώθηκε και δημιούργησε μεγάλες καλλιεργήσιμες εκτάσεις που μπορούσαν να καλλιεργηθούν με μπχανές, στα πρότυπα της Αμερικής και της Δυτικής Ευρώπης.

Επειδή όμως η χώρα χρειαζόταν πρώτες ύλες για να κτίσει τα εργοστάσια, τις πολυκατοικίες και την απαραίτητη υποδομή για να τα υποστηρίξει και επειδή δεν διέθετε επαρκείς ποσότητες, στράφηκε στο εξωτερικό για να εισάγει όσα χρειαζόταν.

Έτσι τεράπτες ποσότητες κάρβουνου και σιδηρομεταλλεύματος άρχισαν να καταφθάνουν στα λιμάνια της Κίνας και πολύτιμο συνάλλαγμα να πάρει το δρόμο για την Αυστραλία, τη Βραζιλία, την Καναδά και άλλες χώρες από τις οποίες η Κίνα εισήγαγε πρώτες ύλες. Για να αποφύγει τη μεγάλη αιμοραγία συναλλάγματος, αντέγραψε βασικά καταναλωτικά προϊόντα του Δυτικού κόσμου και τα κατασκεύασε με χαμπλό κόστος και άρχισε να τα διαθέτει στις αναπτυγμένες χώρες.

Επειδή οι πληρωμές τόσο για τις εισαγωγές όσο και τις εξαγωγές γινόταν σε Αμερικανικό δολλάριο και για να αποφύγει τους κινδύνους από τις ξαφνικές αλλαγές στην ισοτιμία του δολλαρίου με τη γουάν, καθιέρωσε μία σταθερή ισοτιμία που οποία η Κεντρική Τράπεζα ελέγχει απόλυτα. Όταν ανέβαινε το Αμερικανικό δολλάριο, η Κεντρική Τράπεζα Κίνας απέσυρε την απαιτούμενη ποσότητα γουάν, ώστε η ισοτιμία του να παραμείνει σταθερή απέναντι στο δολλάριο. Όταν το δολλάριο έπεφτε, τύπωνε περισσότερα γουάν ώστε να πέσει και τη γουάν αντίστοιχα και η ισοτιμία του με το δολλάριο να παρα-

μείνει σταθερή. Με αυτό το μοντέλο ανάπτυξης προχώρησε δειλά-δειλά στην αρχή και με ταχύτατους ρυθμούς αργότερα. Σε διάσπριμα μιας δεκαετίας από το σχεδιασμό και με ελάχιστο χρόνο εφαρμογής της νέας οικονομικής πολιτικής, το εθνικό ακαθάριστο προϊόν έφτασε τα US\$1,205 δισεκατομμύρια, δηλαδή μια αύξηση της τάξεως του 207%.

Σιγά-σιγά, οι εξαγωγές προς την Αμερική και την Ευρώπη επεκτάθηκαν πέρα από τα βασικά καταναλωτικά προϊόντα, σε πλεκτρικές και πλεκτρονικές συσκευές, ρούχα παπούτσια και βαρύ βιομηχανικό εξοπλισμό. Εκμεταλλεύμενη το φτυνό εργατικό δυναμικό, η Κίνα πραγματοποιούσε τεράστια κέρδη. Αφού είχε κέρδος, σημαίνει πως το κόστος των πρώτων υλών που εισήγαγε συν το κόστος παραγωγής, ήταν μικρότερο από την τιμή πώλησης των εξαγωγών προϊόντων. Επομένως είχε πλέονασμα στο εμπορικό ισοζυγίο με άλλες χώρες και κυρίως με την Αμερική. Πράγμα που σημαίνει πως τα συναλλαγματικά της αποθέματα αυξάνονταν με γεωμετρική πρόσθια όσο αυξάνονταν οι εξαγωγές, οι οποίες εκπότιζαν από τις αγορές τα περισσότερα προϊόντα ανταγωνιστικών χωρών.

Ένα μέρος από τα κέρδη επανεπενδύονταν σε νέα έργα στο εσωτερικό της χώρας, ένα άλλο πήγαινε για την άνοδο του βιοτικού επιπέδου των Κινέζων εργαζομένων και το υπόλοιπο επενδύονταν σε ακίνητα, μετοχές και ομόλογα Δυτικών χωρών και κυρίως Αμερικανικών.

Από το 2000 μέχρι το 2010, ο «δράκος» της Ασίας, η Κινέζικη οικονομία, πετούσε φωτιές και σημείωσε μία θεαματική ανάπτυξη του εθνικού ακαθάριστου προϊόντος που έφτασε τα US\$6,040 δισεκατομμύρια. Δηλαδή σημείωσε άνοδο της τάξεως του 1,440% από το 1990. Η Κίνα είχε πλέον κερδίσει μία αξιοζήλευτη θέση στην παγκόσμια οικονομία και είχε γίνει πλέον μία υπολογίσιμη δύναμη στις Διεθνείς αγορές. Η ισοτιμία της γουάν με το Αμερικανικό δολλάριο και ο έλεγχός του από την Κεντρική Τράπεζα Κίνας, άρχισε να ενοχλεί την Αμερική που οποία έβλεπε πως η ψηλή στο εμπορικό της ισοζυγίο με την Κίνα, μεγάλωνε διαρκώς σε βάρος της Αμερικής. Η Κίνα είχε πλέον σταματήσει να αγοράζει από την Αμερική βιομηχανικό εξοπλισμό υψηλής τεχνολογίας για τη βιομηχανία της αφού πλέον κατασκεύαζε ότι χρειαζόταν μόνη της. Έτσι οι Αμερικανοί επίσημοι, αναλυτές και μέσα ενημέρωσης, πίεζαν την Κίνα να απέλευθερώσει τη γουάν και να το αφίσει να πουλιέται ελεύθερα στην ανοικτή αγορά. Το αποτέλεσμα θα ήταν να ανέβει η τιμή της γουάν και να γίνουν ακριβότερα τα Κινέζικα προϊόντα ώστε να μην τα προτιμούν οι καταναλωτές στην Αμερική και την Ευρώπη. Θα μπορούσε ακόμη η Αμερική να επηρεάσει τεχνητά την ισοτιμία της γουάν όποτε ήθελε αγοράζοντας ή πουλώντας μεγάλες ποσότητες του νομίσματος ανάλογα με τη συμφέρον της.

Η Κίνα απέφυγε να υιοθετήσει την πολιτική που της πρότειναν και συνέχισε με τη δοκιμασμένη και επιτυχημένη συνταγή. Με αυτό τον τρόπο, το εθνικό ακαθάριστο

προϊόν της έφτασε τα US\$10,361 δισεκατομμύρια το 2014, δηλαδή μιά αύξηση της τάξεως του 2,543% σε σχέση με το 1990. Χρησιμοποιώντας ένα μέρος από τα κέρδη, η Κίνα επένδυσε περίπου US\$1,700 δισεκατομμύρια σε Αμερικανικά κτίρια, μετοχές και ομόλογα προς μεγάλη απογοήτευση της Αμερικής που δείχνει ανήμπορη να επηρεάσει τη νομιματική πολιτική της Κίνας όσο το γουάν ελέγχεται από την Κεντρική Τράπεζα Κίνας και όσο η Κινέζικη κυβέρνηση δεν εξαγοράζεται με Αμερικανικό χρήμα. Όμως, η οικονομικές δυσκολίες της Αμερικής και της Ευρώπης και η χαμηλή οικονομική πολιτική που επιθυμούσε την περαιτέρω θεαματική ανάπτυξη της Κίνας. Η μειωμένη κατανάλωση στο Δύση, σημαίνει λιγότερες αγορές Κινέζων προϊόντων και μικρότερες εξαγωγές της Κίνας. Ο ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης της Κίνας έχει πέσει στα μισά περίπου από το υψηλότερο σημείο του 14.2% που είχε φτάσει το 2007. Η Κινέζικη πηγεία δεν μπόρεσε ή δεν θέλησε να στρίξει τη μελλοντική ανάπτυξη με βελτίωση της εσωτερικής ζήτησης σε αυτή τη φάση. Θα μπορούσε να διαθέσει περισσότερα καρπάτα από την Ευρώπη στην παραγωγή προϊόντων που θα υπάρχουν και άλλες υποτιμήσεις στο μέλλον. Αποδυναμώνει δηλαδή κατ'επιλογή της το νόμισμά της, για να ενισχύσει την οικονομία της.

Στο μεταξύ στην Ελλάδα, ακόμα αγωνιούν για την πρόκειται να γίνει αν η χώρα επιστρέψει σε εθνικό νόμισμα εγκαταλείποντας το «ισχυρό» Ευρώ. Φαίνεται όμως πως η ελίτ του Κομμουνιστικού καθηγό της Κίνας, σκοπεύει να χρησιμοποιήσει τα πλεονάσματα για το στρατιωτικό εξοπλισμό της Κίνας και τη δυναμική κυριαρχία της στο χώρο της Νοτιοανατολικής Ασίας. Αυτο τουλάχιστον φανερώνουν οι προστριβές της Κίνας με όλες τις γειτονικές χώρες και τη δυναμική στρατιωτική της παρουσία σε όλα τα αμφισβητούμενα σημεία. Αυτή την εβδομάδα, η Κεντρική Τράπεζα Κίνας επιβεβαίωσε πως η νομιματική πολιτική είναι απόλυτα προσανατολισμένη προς το μοντέλο ανάπτυξης που βασίζεται στη εξαγωγικό εμπόριο και όχι στην εσωτερική κατανάλωση. Μέσα σε διάσπριμα τρία ημερών υποτίμησε τη γουάν δύο φορές σπέρνοντας την πανικό στις Διεθνείς χρηματαγορές και ιδιαίτερα στην Αμερική που επιθυμούσε την άνοδο στην ισοτιμία του γουάν και όχι την υποτίμησή του. Είναι φανερό πως το νόμισμα και η ισοτιμία του χρησιμοποιείται για να βοηθήσει τη χώρα να βελτιώσει το εθνικό εισόδημα κάνοντας τις εξαγωγές της ανταγωνιστικότερες. Η Κίνα εγκατέλειψε την πολιτική της σταθερής ισοτιμίας του γουάν με το Αμερικανικό δολλάριο και οι αγορές φοβούνται πως θα υπάρχουν και άλλες υποτιμήσεις στο μέλλον. Αποδυναμώνει δηλαδή κατ'επιλογή της το νόμισμά της, για να ενισχύσει την οικονομία της.

